

ฎีกาตัดสินเกี่ยวกับปัญหาข้อกฎหมาย

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 7645/2560

ธนาคารศรีนคร จำกัด (มหาชน) โดยบริษัท

บริหารสินทรัพย์เพชรบุรี จำกัด

โจทก์

ผู้เข้าสวมสิทธิเป็นคู่ความแทนโจทก์

โจทก์

บริษัท บริหารสินทรัพย์สุขุมวิท จำกัด

ผู้ร้อง

บริษัท ไทยเอนจิน เมนูแฟ็คเจอร์ริง จำกัด (มหาชน)

กับพวก

จำเลย

พ.ร.ก.บริษัทบริหารสินทรัพย์ พ.ศ.2541 มาตรา 3, 7

จำเลยที่ 1 จะมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางได้ต่อเมื่อคำวินิจฉัยของศาลดังกล่าวมีผลกระทบกระเทือนสิทธิของจำเลยที่ 1 แต่ระหว่างการพิจารณาศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางมีคำสั่งจำหน่ายคดีเฉพาะจำเลยที่ 1 แล้ว และต่อมาพิพากษาให้จำเลยที่ 2 ถึงที่ 5 ชำระหนี้ตามฟ้องแก่โจทก์และคดีถึงที่สุดแล้ว ดังนั้น คำพิพากษาศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางจึงมิได้กระทบกระเทือนต่อสิทธิของจำเลยที่ 1 แต่ประการใด เมื่อผู้ร้องยื่นคำร้องขอสวมสิทธิเป็นเจ้าหนี้ตามคำพิพากษา และศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางมีคำสั่งอนุญาต จำเลยที่ 1 จึงมิได้รับผลกระทบจากคำสั่งดังกล่าวแต่อย่างใด จำเลยที่ 1 จึงไม่มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าว ปัญหาดังกล่าวเป็นข้อกฎหมายเกี่ยวกับความสงบเรียบร้อยของประชาชน ศาลฎีกาแผนกคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศมีอำนาจหยิบยกขึ้นวินิจฉัยได้

ก่อนผู้ร้องยื่นคำร้องขอเข้าสวมสิทธิเป็นเจ้าหนี้ตามคำพิพากษา บริษัทบริหารสินทรัพย์ พ. ยื่นคำร้องขอเข้าสวมสิทธิเป็นคู่ความแทนโจทก์เดิม โดยอ้างว่าโจทก์เดิมได้โอนสิทธิเรียกร้องอันเป็นสินทรัพย์โดยคุณภาพทั้งหมดที่มีต่อจำเลยในคดีนี้ให้แก่บริษัทดังกล่าวแล้ว ตาม พ.ร.ก.บริษัทบริหารสินทรัพย์ พ.ศ.2541 ซึ่งจำเลยที่ 5 ก็ได้คัดค้าน และศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางก็มีคำสั่งอนุญาตโดยไม่มีคู่ความฝ่ายใดอุทธรณ์ ดังนั้น ข้อเท็จจริงจึงต้องรับฟังว่าสินทรัพย์ที่รับโอนกันในคดีนี้เป็นสินทรัพย์โดยคุณภาพตาม พ.ร.ก.บริษัทบริหารสินทรัพย์ พ.ศ.2541 มาตรา 3 เมื่อครั้งศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางมีคำพิพากษาให้จำเลยที่ 2 ถึงที่ 5 ร่วมกันชำระหนี้แก่โจทก์ และคดีถึงที่สุด เมื่อผู้ร้องยื่นคำร้องขอสวมสิทธิเป็นเจ้าหนี้ตามคำพิพากษาแทนบริษัทบริหารสินทรัพย์ พ. โดยกล่าวอ้างและยืนยันในชั้นได้สวนว่าสินทรัพย์ที่ได้รับโอนมานั้นเป็นสินทรัพย์โดยคุณภาพ แต่จำเลยที่ 5 ไม่มีพยานหลักฐานมาแสดงให้เห็นเป็นอย่างอื่น จึงต้องรับฟังว่าสินทรัพย์ดังกล่าวเป็นสินทรัพย์โดยคุณภาพตาม พ.ร.ก.บริษัทบริหารสินทรัพย์ พ.ศ.2541 มาตรา 3

แม้ผู้ร้องจะแต่งตั้งให้บริษัท อ. เป็นตัวแทนเรียกเก็บและเรียกชำระหนี้แทนและมีได้บอกกล่าวการโอนสิทธิเรียกร้องไปยังจำเลยที่ 5 ก็ตาม ก็ไม่กระทบถึงความสมบูรณ์ในการโอนสิทธิเรียกร้องดังกล่าวแต่อย่างใด คงมีผลเพียงว่าผู้รับโอนจะยกขึ้นเป็นข้อต่อสู้จำเลยที่ 5 ไม่ได้เท่านั้น

แม้ผู้ร้องเคยฟ้องจำเลยที่ 5 เป็นลูกหนี้เพื่อขอให้ศาลล้มละลายกลางพิจารณาให้เป็นบุคคลล้มละลาย แต่การพิจารณาคดีล้มละลายประเด็นแห่งคดีคือการมุ่งพิสูจน์ว่าลูกหนี้เป็นผู้มีหนี้สินมากกว่าทรัพย์สินหรือไม่ คดีนี้เป็นการดำเนินการให้เป็นไปตาม พ.ร.ก.บริษัทบริหารสินทรัพย์ พ.ศ.2541 มาตรา 7 ซึ่งผู้ร้องจำต้องดำเนินการในทุกคดีเพราะเป็นการบริหารสินทรัพย์ตาม

กฎหมายดังกล่าว และมูลหนี้หรือเหตุที่พิพาทในแต่ละคดีเป็นคนละเหตุกัน การที่ผู้ร้องยื่นคำร้องขอในคดีนี้จึงไม่ใช่การดำเนินกระบวนการพิจารณาซ้ำและมีใช้การใช้สิทธิโดยไม่สุจริตแต่อย่างใด

(สุรางคณา กมลละคร-ปริญญา ดีผดุง-รัชพันธ์ ประพุทธนิตินสาร)

ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลาง - นางถวิลวงศ์ จิตรวิวัฒน์

แหล่งที่มา

กองผู้ช่วยผู้พิพากษาศาลฎีกา

แผนก

หมายเลขคดีแดงศาลชั้นต้น

กค147/2546

หมายเหตุ